

Αναμνήσεις του Γέροντος Μητροπολίτου Ναϊρόμπι κ. Μακαρίου για τον μακαριστό Κωνσταντίνο τον «Δεσπότη της Ιεραποστολής»

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιεραποστολή](#)

Έπρεπε να περάσουν είκοσι ολόκληρα χρόνια για να μπορέσω να βεβαιωθώ για το περίφημο βαλιτσάκι που ακόμα και μέχρι αυτή τη στιγμή το χρησιμοποιώ.

Όπως πάντα συνηθίζω, έχω μεγάλη αδυναμία με την έρευνα και τις αρχειακές ανασκαφές, ιδιαίτερα αυτές τις μέρες του κορονοϊού που μας έκαναν και μας υποχρέωσαν να γίνουμε «έγκλειστοι». Έτσι, ανάμεσα στα διάφορα έγγραφα που βρήκα ήταν και δύο σημειώματα από τον Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων Κωνσταντίνο. Στο πρώτο σημείωμα μου αναφέρει ότι: «... παραμένω ακόμη με την ιερά εκείνη συγκίνηση που μου άφησε η προ δεκαπενταετίας ομιλία σου στη Στέγη «Συνεργών» της εξωτερικής ιεραποστολής. Αγάλλομαι, άγιε Αδελφέ, διότι σήμερα βρίσκεσαι επί την Ιεραποστολικήν Λυχνίαν της Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Κένυας. Η χαρά μου εκδηλώνεται με την ασταμάτητη συμπόρευση στο θεάρεστο κι θεοσύστατο έργο της εξωτ. Ιεραποστολής. Η ισχνή προσφορά μου στην πρωτοποριακή έπαλξή σας οφείλεται στις ανειλημμένες ιεραποστολικές υποχρεώσεις μου προς όλα τα ιεραποστολικά κλιμάκια των πρόσω. Προσεύχομαι να ελεηθώ για να μπορέσω να ανταποκριθώ περισσότερο και στις δικές σας ιεραπ. εκκλήσεις. Οι ευλογίες του Αρχιποιμένου Χριστού μας ας είναι πλούσιες και στα δικά Σας έργα...».

Τον ίδιο χρόνο δηλ. Οκτώβριο 2003 σ' ένα σύντομο σημείωμά του με πληροφορεί ότι: «... Στις 7-11-03 προωθούνται για την Αρχιεπισκοπή Αλβανίας τρεις νταλίκες με ποικίλα δώρα. Σε Σένα, άγιε Αδελφέ Μακάριε, στέλνω μόνον αυτό το βαλιτσάκι. Εύχομαι να ανοίξουν οι δρόμοι ώστε και σε σας να στέλνονται πολλαπλάσια δώρα. Ο καθηγητής κ. Σταθόπουλος Πέτρος είχε την ευγενή καλοσύνη να γίνει κομιστής του ελαχίστου αυτού δώρου της αδελφικής αγάπης μου. Μακάρι, μελλοντικά, να γίνει προπομπός πολλών αξιόλογων Δώρων».

Πού να 'ξερε ο Αείμνηστος και θερμός υποστηρικτής του έργου της εξωτερικής ιεραποστολής ότι αυτό το ελάχιστο δώρο της αγάπης του θα γινόταν ο αχώριστος σύντροφός μου σ' όλα τα μήκη και πλάτη της αχανούς χώρας της Κένυας. Πόσο συγκλονιστικό είναι αυτό το γεγονός αφού έστω κι αν ο ίδιος το θεωρεί ελάχιστο, θα γινόταν όπως πολύ σωστά και προφητικά δηλώνει «προπομπός πολλών και αξιόλογων Δώρων».

Είμαι βέβαιος ότι η αγία του ψυχή θα αγάλλεται, αφού αυτό το βαλιτσάκι από τότε μέχρι και σήμερα που χαράσσω αυτές τις γραμμές με συνοδεύει και μ' εξυπηρετεί μεγάλως...

Ήταν να γίνει κι αυτό. Έτσι ήταν το θέλημα του Θεού. Βρισκόμαστε ίσως στη δεκαετία του '90 όταν γνώρισα τον μακαριστό Κωνσταντίνο. Ήμουν ακόμα λαϊκός και εργαζόμουν ιεραποστολικά ως καθηγητής στην Ιερά Μητρόπολη Κένυας και Ειρηνουπόλεως - έτσι λεγόταν τότε.

Πράγματι ο Αείμνηστος ηγείτο μιας αληθινής και ειλικρινούς εκστρατείας αγάπης και προσφοράς στον άνθρωπο ανά την οικουμένη. Μέσα του αισθάνθηκε μια κρυφή και βαθιά πρόσκληση. Να γίνει σαν Απόστολος εκ του μακρόθεν. Δεν θα μπορούσε να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή των ιεραποστολικών εξορμήσεων στις άγονες και αχανείς εκτάσεις της οικουμένης. Οραματιζόταν το μήνυμα του Ευαγγελίου και η Ορθόδοξη Πίστη και Παράδοση να μεταλαμπαδευτούν στους εγγύς και τους μακράν. Το προσκλητήριο ή -καλύτερα- η εντολή του Κυρίου «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη» του έγινε άσκηση καθημερινής προσευχής και έντονης εργασίας. Ναι, βρισκόταν στο κέντρο της ιεραποστολής που με τόση αγάπη και ζήλο ίδρυσε ακριβώς για να βρίσκεται συνεχώς εκεί που ήθελε ο ίδιος να πορευθεί. Δεν είχε άλλο μέλημα στη ζωή του. Ήταν πλήρως αφοσιωμένος στο έργο της διακονίας για να κηρυχθεί το Ευαγγέλιο «πάση τῇ κτίσει». Εκεί που βρίσκεται σήμερα αγάλλεται η ψυχή του γιατί όλες οι προσπάθειές του παράγουν πλούσιους καρπούς.

Γέρων Μητροπολίτης Ναϊρόμπι κ. Μακάριος

Πηγή: ierapostoli.gr